

Active Academy 5. Uluslararası Finans Zirvesi “Bölgesel Finans Merkezi Olarak İstanbul’un Karşılaştırılmalı Konumu”

(5 Aralık 2007, İstanbul)

Nevzat Öztangut
Başkan, Türkiye Sermaye Piyasası Aracı Kuruluşları Birliği

Sayın Başkanlar,
Değerli Konuklar,

Aracı Kuruluşlar Birliği adına hepinizi saygıyla selamlıyorum. Hem Türkiye, hem de sermaye piyasamızın gelişimi yönünde çok önemli sonuçlar alınacağına inandığım bu toplantıya gösterdiğiniz ilgi ve katılımınız için çok teşekkür ediyorum.

Ben, konuşmamı genel olarak “finans merkezi olma” ekseninde şekillendireceğim. Bu çerçevede de, İstanbul’un karşılaştırılmalı durumuna ve yapılması gerekenlere değineceğim. Zannediyorum ki diğer konuşmacılar, burada değinilen konuları daha derinlemesine sizlere aktarma olanağı bulacaklar.

Öncelikle, **uluslararası finans merkezi** olma tanımına değinmek istiyorum. Çok genel bir tanıma göre; uluslararası finans merkezi, dünyanın her yerindeki kurumların, dünyanın her yerindeki finansal araçları kullanarak işlem yaptığı yerdir.

Bu tanıma göre “dünya finans merkezi” denince, akla ilk olarak New York geliyor. Amerika Birleşik Devletleri, sermaye piyasası alanında, borsaların gerek piyasa değerleriyle, gerekse işlem hacimleri açısından dünyada birinci sırada yer alıyor. Üstelik, ikinci sırada yer alan ülkelerle ABD arasında dahi önemli farklar var.

İkinci dünya finans merkezi ise Londra. Londra Borsası örneğin, hisse senetlerinin piyasa değeri açısından sıralamada 5. sırada. Ancak, tezgâhüstü türev işlemleri ve döviz işlemlerinde önemli bir rol üstleniyor. Ayrıca, uluslararası finansal kurumların Avrupa’daki merkezleri de Londra’da yer alıyor.

Örneğin, bir Türk yatırımcı Avustralya’da bir hisse senedine yatırım yapmak isterse, bunu Londra üzerinden yapabiliyor. Bir Çin bankası Londra’dan sendikasyon kredisi alabiliyor. Bir Fransız şirketi Güney Afrika’yla yaptığı ticaretin kur riskini Londra’daki ürünlerle hedge edebiliyor. Rusya, Londra’da ihraç ettiği Eurobond’larla kamu finansmanını sağlayabiliyor. Tayland’daki bir doğal felaketin sigorta reasüransı Londra’da yapılabilir. Kısacası dünyanın her yerindeki finansal ürünlere buradan erişmeniz, tüm finansal ihtiyaçlarınızı bu merkezlerden sağlamanız mümkün. Uluslararası finans merkezi olmak da, işte bu anlama geliyor.

Bugün, dünyada iki şehir, Londra ve New York, uluslararası finans merkezi olarak tanımlanıyor. Bu iki şehir dışındaki merkezler, ya bölgesel finans merkezi, veya belli bir finansal ürüne odaklanmış merkezler olarak biliniyor.

“Bölgesel finans merkezleri”, belirli bir coğrafi bölgede finans sektörünün büyüklüğü ile öne çıkan ve çevresindeki ülkelerin de finansal ihtiyaçlarına cevap verebilen ülkelerdir. Buna örnek olarak **Tokyo, Hong Kong ve Singapur** gibi Asya kıtasının finans merkezlerini gösterebiliriz. Hong Kong hatta, Asya kıtasını da aşır, bir dünya finans merkezine dönüşme hedefi taşıyor.

Avrupa’da ise **Frankfurt, Paris** gibi şehirler dahi, canlı ve büyük finans sektörü varlığına rağmen, “uluslararası” finans merkezi olarak kabul edilmemekte, bölgesel merkezler olarak tanınıyorlar. Bu şehirler, ekonomileri büyük olan ülkelerde finansal hareketlerin yoğunlaştığı merkezler.

Bunların dışında, belli hizmet alanlarına veya ürünlere odaklanmış merkezler var. Örneğin, **Lüksemburg** yatırım fonu merkezi, **Frankfurt** bankacılık merkezi, Zürih özel bankacılık merkezi olarak kabul ediliyor. **Dublin** ise, belirli bir üründe değil de finans sektörünün operasyonel işlemlerinde uzmanlaşmış durumda.

Bölgesel finans merkezleri, belli bir coğrafi bölge içinde finansal faaliyetlerin yoğunlaştığı merkezler olarak hizmet veriyorlar. Örneğin, bir Çin şirketi Tokyo borsasında halka açılıp özsermaye finansmanı sağlayabiliyor. Veya bir Singapur şirketi Tokyo’daki fonlara bono satabiliyor. Bir Güney Kore şirketi Japon bankalarından yatırım kredisi alabiliyor. **Burada, coğrafi yakınlık, kültürel yakınlık, işlem maliyetleri ve bazı koşullarda düzenleme altyapısının yetkinliği gibi avantajlar etken.** Ancak en önemlisi, belli bir finansman kaynağı birikimi ve bunu uygun şekilde yönetebilecek kurumların varlığı oluyor.

Öte yandan, finansal merkez olabilmek için ülkeler arasında yoğun bir rekabet olduğunu görüyoruz. Yabancı borsalar arasındaki ortaklık ve işbirlikleri büyük bir hızla gerçekleşiyor. Birleşme girişimleri sadece batı dünyasının borsalarıyla da sınırlı kalmıyor, Orta Doğu ülkeleri de bu yarışa dahil. Finansal merkezler ayakta kalabilmek için faaliyetlerini ulusal yapılardan sıyırmaya çalışıyorlar. Örneğin Polonya ve Çek Cumhuriyeti gibi ülkeler, Dubai gibi merkezler, küresel yatırımları çekmek için çalışıyorlar. Hepsi, bölgesel bir finans merkezi olmak için yarış halindeler.

Örneğin Dubai, finans merkezi olmak üzere serbest bölge benzeri bir yapı kurmuş durumda. 2004’te faaliyete geçen Dubai International Financial Centre her türlü kazanç üzerinden sıfır vergi alıyor ve %100 yabancı ortaklığına izin veriyor. Bürokratik kolaylıklar ve altyapı desteği sunuyor. Bunlara rağmen Dubai, uluslararası finans merkezi haline gelemedi. Diğer bir deyişle, sırf böyle kolaylıkların sağlanması finans merkezi olmak için yeterli değil. Başka koşullar da gerekiyor. Birazdan o koşullara daha detaylı olarak değineceğim.

Biz, uluslararası sermaye yatırımları için şehirlerin kıyasıya rekabetinde, İstanbul’u ön plana çıkaracak önemli dinamikler bulunduğunu düşünüyoruz. İstanbul, gerek köklü kültür mirası, gerekse benzersiz coğrafi konumuyla dünya çapında öneme her zaman sahip oldu. Hem coğrafi, hem de kültürel açıdan, Batı ve Doğu medeniyetlerinin birbirine en yakın olduğu kent olan İstanbul, günümüz siyasi ortamında daha da önemli bir merkez haline geliyor. Piyasa büyüklükleri açısından elbette, gelişmiş ülkeler seviyesinde değiliz. Bunu hedeflememiz gerçekçi de olmaz. Ancak, kendi kategorimizde pek çok ülkeyi de geride bırakıyoruz.

Bu sebeple, İstanbul için “bölgesel bir finans merkezi olma” hedefinin belirlenmesini daha uygun görüyoruz. Peki, İstanbul’un bölgesel finans merkezi olması ne sağlayacak? Öncelikle, uluslararası finans devleri İstanbul’da ofis açmak için gelecekler. Bunu bir ölçüde yaşıyoruz zaten. Ardından, bu kurumlara hizmet veren, danışmanlık, denetim, bilgi işlem firmaları Türkiye’de yatırım yapmaya başlayacaklar. Eğer gerekli koşullar sağlanmaya devam ederse,

çevre ülkelerden finansman ihtiyacı olan şirketler bir süre sonra Türkiye’de yerleşik finans kurumları ile iş yapmaya başlayacaklar. Böylece ekonomik ve finansal faaliyetlerin iç içe geçtiği bir sarmal halinde, büyümeye, istihdama ve gelişmeye katkı sağlanmış olacak.

İstanbul’da yerleşik global finans şirketleri de, hizmet sunacakları müşterilerine yakın olacakları bir konum seçmiş olacaklar. Burada yapılacak işlemlerin bir ucu, örneğin Londra’da sonlanacak olsa dahi, işlem İstanbul üzerinden geçmiş olacak. Kısacası, sürecin doğal akışı içinde İstanbul-Londra, veya İstanbul-New York hattında çalışan bir finansal ağ kurulmuş olacak. Bölgesel finans merkezi olmanın, hem şehir için, hem de kendisinde yerleşik şirketler için sunacağı avantajları bu şekilde toplamak mümkün.

Bugün, biz burada “Türkiye’nin bir finans merkezi olması mümkün mü? Dünyadaki finans merkezlerine göre nerede yer alıyoruz? Daha ileri gitmek için neler yapmamız gerekiyor?” konusunu tartışıyoruz.

Ancak, bu noktaya nasıl geldiğimize bir bakarsak, temelde ülkemizdeki istikrar ortamının olduğunu görüyoruz. Bununla beraber, son yıllardaki dinamikler Türkiye’nin giderek küresel piyasaların ayrılmaz bir parçası olduğunu teyit etti. Bu entegrasyon sürecinde, finans sektöründe yabancı kurumlar ülkemizde faaliyet göstermek üzere yoğun talep gösterdiler. Banka, aracı kurum ve sigorta şirketlerimizde yabancı ortakların payı hızla arttı. Bununla beraber Türkiye, ve ülkemizin finans merkezi olan İstanbul, giderek küresel sermayenin yerleştiği bir odağa dönüşüyor. İMKB’deki hisse senetlerinin yaklaşık %72’si yabancı yatırımcıların elinde. İMKB uluslararası bir yatırım alanı olmuş durumda. Peki bunlar dünyada bir finans merkezi olmak için yeterli mi?

Finans merkezi olarak nitelendirilen şehirler, pek çok farklı koşulu bir arada sağlıyorlar. Yapılan araştırmalar çerçevesinde, bu koşulları beş ana başlıkta toplamak mümkün;

1. Ekonominin büyüklüğü.
2. Nitelikli çalışanların varlığı.
3. Düzenleme altyapısı ve düzenleyicilerin yaklaşımı.
4. Finans sektörünün gelişmişliği.
5. Fiziksel altyapının sorunsuz olması.

Bunlardan belki de en temel olanı, **güçlü ve istikrarlı bir ekonominin varlığı**. Finans sektörü, hepimizin bildiği üzere, hizmet üreten bir sektör. Dolayısıyla, bir yerde, bir ülkede ekonomik aktivite yoğun ise, finans kurumları da hizmet verecekleri bu şirketlerin olduğu bölgelerde yoğunlaşıyorlar. Bu yüzden büyük ve güçlü bir ekonomi, büyük ve hızlı büyüyen şirketlerin varlığı, finans merkezi olmanın ilk koşulu oluyor.

Milli gelir sıralamalarına bakıldığında, Türkiye şu an dünyanın en büyük 18. ekonomisi. 2007 yılı sonunda 17. sıraya yükselmesi bekleniyor. Bizim üzerimizde yer alan ülkeler genelde gelişmiş ülkeler. Bunlara istisna olarak, 10 ve 11. sırada Brezilya ve Rusya, 13. ve 14. sırada Hindistan ve Meksika var. Coğrafi konum olarak bakıldığında, bu ülkelerden yalnızca Rusya ile çıkışıyoruz. Ancak, yapılan araştırmalar Rusya’nın hukuki altyapısı, adalet mekanizması, düzenleme çerçevesi, bürokrasi ve ofis maliyetleri konularındaki sorunlarının finans merkezi olmasını engelleyici nitelikte olduğunu öne sürüyor. Dolayısıyla, ekonomik büyüklük açısından küçümsenemeyecek bir avantaja sahibiz.

Diğer bir olmazsa olmaz, **insan kaynağı**. Hizmet sektörünün genelinde olduğu gibi, finansal kurumların en önemli varlığı çalışanları. Bizler, yatırımcıların tasarruflarını doğru alanlarda değerlendirmelerine yardımcı olmayı ve risk-getiri dengelerini doğru kurabilmeyi amaçlıyoruz. Bunun için de ihtiyaç duyduğumuz en önemli faktör, yatırımcının mali koşullarını

anlayabilecek, onunla doğru iletişimi kurabilecek, yatırımlarını uygun profilde yatırım araçlarına ve doğru vadelerde yönlendirebilecek nitelikte çalışanlar.

Türkiye özeline bakıldığında, dünya ülkeleri arasında nüfus sıralamasında 16. sırada olmamızın yanı sıra, diğer bir dikkat çekici özelliğimiz, toplam nüfusumuzun yarısından fazlasının 30 yaşın altında olması. 74 milyona yakın nüfusumuz, işgücüne bakıldığında 25-26 milyon kişiye geriliyor.

Ancak, elbette uluslararası finans merkezi olmanın gereği, yüksek nüfustan ziyade, nitelikli çalışanların varlığı. Finans gibi hassas bir sektörde, bilgi ve becerileri uluslararası düzeyde niteliklere sahip geniş bir işgücü havuzunun oluşturulması gerekiyor.

Halihazırda, aracı kurum, banka, portföy yönetim şirketi gibi kurumlarda çalışan 16.000 kişinin Birliğimiz sisteminde kayıtları mevcut. Yanı sıra, kayıtlarımızda sektörde çalışmayan, fakat lisans belgesine sahip 8.000 kişi de bulunuyor. Bu rakamları daha da artırmamız gerekecek. Öte yandan, yabancı kurumların tecrübelerini aktarmasını sağlayacak yabancı çalışanlara da açık olmamız gerekiyor.

Ülkemizde, finans alanında eğitimli ve nitelikli işgücü mevcut. Ancak finans merkezi olmak için, bu alanda daha da gelişme sağlanması gerekiyor. Ülkemizin aynı zamanda uluslararası bir yükseköğrenim merkezi haline gelmesi bu açıdan fayda sağlayabilecek. Ülkemizin bir eğitim merkezi haline getirilmesi hedefi, uzun vadede sonuçları alınabilecek bir proje. Ancak, gerek lisans, gerek lisansüstü eğitimlerde, Türkiye'nin çevre ülkeler için bir çekim merkezi haline getirilmesi, insan kaynağı kalitesini artıracak önemli bir unsur. İnsan kaynağını geliştirmek adına yapılabilecekler bu oturumun ilerleyen dakikalarında zannederim Sn. Deniz Okat değinecek.

Yabancı yatırımcıları ülkemize çekmek için önemli olan bir diğer koşul, **yasal altyapının uluslararası standartlara uygun olmasının sağlanması**. Halihazırda, sermaye piyasasına ilişkin düzenlemelerimizde pek çok uluslararası standart benimseniyor. Avrupa Birliği adaylığımızla bu standartlara daha da yaklaşıyoruz. Ancak, daha genel anlamda yasal ortamımızda bazı sorunlar olduğu bir gerçek, burada iyileştirmelere devam etmemiz gerekiyor. Örneğin yargı sisteminin işleyişi düzeltilmeli ve hızlandırılmalı. Düzenlemeler konusunda Türkiye'nin konumu hakkında sanırım birazdan Sn. Mustafa Bağrıaçık bize daha detaylı bilgiler verecek.

Ancak burada birkaç noktaya değinmeyi gerekli görüyorum. Öncelikle, ürün çeşitliliği konusunda ve piyasa derinliği konusunda piyasamızı daha da ileriye taşıyabiliriz. Ekonomimizin büyüklüğü göz önüne alındığında, sermaye piyasamızın hak ettiği yerde olmadığı, daha fazla büyüme potansiyeli bulunduğu hep işaret ettiğimiz konular. Yanı sıra, borsalarımızın yapısı konusunda da çaba göstermeliyiz. Finans merkezi olmayı hedefliyorsak, İMKB'ye özerkliği kazandırmalı ve onu yabancı işbirliklerine açık, daha atılcı bir yapıya kavuşturmalıyız.

Örneğin, İMKB, uzun bir süredir Avrasya Borsalar Federasyonu FEAS'ın başkanlığını yürütüyor. Biliyorsunuz, Avrasya Borsalar Federasyonuna, Doğu Avrupa, Orta Doğu ve Bağımsız Devletler Topluluğu ülkelerinin borsaları üye. İMKB, FEAS bünyesindeki ağırlığını artırarak rahatlıkla diğer ülke borsalarına danışmanlık hizmetleri sunabilir ve bölgesel lider konumunu güçlendirebilir. Dolayısıyla, finans merkezi projesini ele alırken, İMKB'nin özerkleşmesine özel bir önem atfedilmesi gerekiyor.

Finans merkezi olabilmenin dördüncü şartına gelirsek, burada **finans piyasasının anlamlı bir büyüklüğe ulaşmış olmasını** görüyoruz. Bunun içine uluslararası standartlarda hizmet veren banka, aracı kurum ve sigorta şirketlerinin yanı sıra, hukuki ve mali danışmanlık hizmetleri de giriyor.

Ülkemizde, saydığım bu dallarda pek çok nitelikli firma hizmet veriyor. Mevcut güçlü taraflarımızdan birisi; bu çeşitlilikteki hizmet kalitesi. Finans sektörünün ve finans sektörüne hizmet veren bağımsız denetim, danışmanlık, bilgi işlem vb. yan sektörlerin her alanında çok kaliteli hizmet veren şirketlerimiz var. Üstelik, bunların uluslararası standartlarda düzenleme altyapıları da hazır.

Sermaye piyasası tarafındaki rakamlara bakıldığında ise Türkiye, hisse senedi piyasa değeri açısından Ekim 2007 verilerine göre dünyada 26. sırada. Sıralamada bizim önümüzde yer alan ülkeler arasında **Brezilya, Çin ve Hindistan**'daki borsalar var. Hisse senedi işlem hacminde ise 25. sırada yer alıyoruz. Yine, az önce belirttiğim ülkeler bizim üzerimizde yer alıyor.

Ancak coğrafi bölgemiz olan **Avrupa-Afrika-Orta Doğu** bölgesine baktığımızda, hem piyasa değeri, hem işlem hacmi sıralamalarında 10. sırada yer alıyoruz. Avrupa'da örneğin, **Yunanistan veya Avusturya** gibi gelişmiş piyasaların önünde yer alıyoruz. Orta ve Doğu Avrupa için bir finans merkezi olmayı hedefleyen **Polonya ve Çek Cumhuriyeti** gibi adalara kıyasla ise daha ilerideyiz. Örneğin, bu yılın ilk on ayında, İMKB'deki hisse senedi işlem hacmi 250 milyar dolara yakinken, **Polonya'da bu rakam 73 milyar dolar**. Piyasa değerine bakarsak, Ekim ayı sonu itibarıyla Prag Borsasında **103 milyar dolar olan rakam**, bizde 290 milyar dolar. Bu anlamda da, örneğin Dubai gibi finans merkezi olmayı hedefleyen bir şehre göre çok daha anlamlı bir konumdayız.

Finans merkezi olmanın beşinci ve son şartı, belki de üzerinde en çok çalışmamız gereken, fiziksel altyapı koşullarının iyileştirilmesidir. Fiziksel altyapı, elektrik, su, doğalgaz, şehiriçi ulaşım, şehirlerarası ulaşım, ülkeler arası ulaşım, internet erişim hızı, telekomünikasyon hizmetleri, gayrimenkul alanlarının maliyeti ve bulunabilirliği, adi suçlara karşı güvenlik, kültür ve sanat faaliyetlerinin, eğlence alanlarının bulunabilirliği gibi geniş bir alanı kapsıyor.

Finans merkezine yurtdışından ulaşım kadar, şehiriçi ulaşım olanakları da önemli görülüyor. Ofis ve mesken yerlerinin uygunluğu, internet ve telefon hatlarının kalitesi gibi konularda da sorun yaşanmaması bekleniyor. Elektrik, su, doğalgaz kesintilerinin olması, finans merkezi olmayı hedefleyen bir şehir için düşünülemez bile. Fiziki altyapı konusunda, makul bir temelimiz olmakla beraber, bu konuda çeşitli yatırımlar gerekli olabilir. Bu konular elbette, Aracı Kuruluşlar Birliği olarak bizim alanımız değil, ve sanıyorum ki yarınki oturumlarda tartışılacak. Ancak şimdilik, bu konularda da detaylı çalışmalar yapılması gerektiğini söylemekle yetinelim.

Bütün bu çerçeveyi kapsayacak önemli bir konu daha var **aslında. O da iletişim çalışmaları**. Öncelikle, yurtdışındaki ilgili tarafların ve kamuoyunun konunun önemine ikna edilmesi, İstanbul'un finans merkezi haline gelmesi projesinin daha rahat bir şekilde yürütmesi için önemli. Tüm altyapı ve yasal yatırımları yaparken, etkin bir kampanya ile bu güzel şehrimizin global iş çevreleri nezdindeki imajını güçlendirecek çalışmalar yapmayı da ihmal etmemeliyiz.

Şu ana kadar, pek çok alanda yapılması gereken çalışmalar olduğunu anlatmaya çalıştım. Ancak, bütün bu çalışmaların doğru hedefe yönelebilmesi için çok etkin bir **koordinasyon** gerekiyor. Bizce, İstanbul'un bölgesel bir finans merkezi haline gelmesi projesinin, doğrudan

hükümet tarafından sahiplenilmesi gerekiyor. Hükümetin, projenin ilgili tüm kesimlerini, örneğin eğitim-öğretim kurumlarını, ilgili belediyeleri, altyapı ile ilgili kurumları, şehir planlamacılarını, halkla ilişkiler şirketlerini, finansal düzenleyicileri, sektör temsilcilerini bir araya getirip, hedefler verip, herkesin aynı amaca odaklanmasını sağlayacak bir yapı kurması son derece faydalı olacaktır. Bu kadar geniş kesimlerin ahenkli bir biçimde aynı hedefe yürümesi son derece önemlidir.

Toparlamak gerekirse, önemli büyüklükte bir iç pazara sahip bir ekonomimiz var. Diğer bir deyişle, finans merkezi olmanın ilk şartını yerine getiriyoruz. Coğrafi olarak da Orta ve Doğu Avrupa, Orta Doğu, Kuzey Afrika ve Orta Asya ülkelerine yakınlığımızla bu bölgede etkin bir merkez olmayı hedefleyebiliriz. Üstelik, sermaye piyasası büyüklüklerimiz, bu bölge ülkeleri içinde bizi ayrıcalıklı bir yere taşıyor.

Bankacılık, sigortacılık ve sermaye piyasalarında, hukuki ve mali danışmanlık gibi alanlarda uluslararası standartlarda hizmet veren kurumlarımız mevcut. Bu ortamda, tek bir finansal ürün ya da alanda uzmanlaşmamız bizim için hedef küçültmek olur. Aracı Kuruluşlar Birliği olarak önerimiz, finansın tüm alanlarında hizmet sunan, bölgesel bir finans merkezi yaratmak.

Hiç şüphesiz, İstanbul'un potansiyelini iyi değerlendirirsek, finansın tüm alanlarında hizmet veren bölgesel bir finans merkezi haline gelme projesi başarıya ulaşacaktır.

Ancak, finans merkezi çalışmaları sadece finans sektörü ile sınırlı olarak kalmamalı, çok çeşitli kurumların katkısı ve koordinasyonu ile yürütülmeli. Örneğin, eğitim, telekomünikasyon, şehir planlaması, güvenlik gibi konularda da yetkililerle işbirliğine gidilmeli. Bu süreçte önemli yatırımlar yapılması da gündeme gelebilecektir. Bu maliyetleri göze alarak yola çıkmamız gerekiyor. Kurumların etkin koordinasyonu ve detaylı planlama böyle iddialı bir hedefin gerçekleştirilmesi için son derece önemli. Zira, başka merkezler de aynı ünvan için rekabet ediyorlar. Tüm bunları, orta vadeli bir perspektifle yapmamız gerektiğini de hiçbir zaman aklımızdan çıkarmamamız, sabırlı olmamız gerekiyor.

Bu çerçevede, Aracı Kuruluşlar Birliği olarak, Türkiye'nin bölgesel finans merkezi olma projesinin, kamu kurum ve kuruluşları ile özel sektör temsilcilerinden oluşan bir İstanbul Finans Merkezi Platformu tarafından ele alınmasının yararlı olacağını düşünüyoruz. Platformun çalışmaları, hükümet düzeyinde kararlılıkla değerlendirilmeli, uzun vadeli bir perspektifle, ulusal bir politika haline getirilerek uygulanmalıdır. Böylece, altyapısı sağlam, saygın ve bölgesel alanda rekabetçi bir merkez olabileceğimize inanıyoruz.

Hem böylesine önemli bir konuda düzenledikleri panel dolayısıyla, hem de beni davet etmek inceliğini gösterdikleri için Active Academy'ye teşekkür ediyor, saygılar sunuyorum.